

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 23.10.2007
KOM(2007) 644 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET**

**om Eurojusts og Det Europæiske Retlige Netværks rolle i forbindelse med bekæmpelse
af organiseret kriminalitet og terrorisme i EU**

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

om Eurojusts og Det Europæiske Retlige Netværks rolle i forbindelse med bekæmpelse af organiseret kriminalitet og terrorisme i EU

Eurojust, der efter de positive erfaringer med Pro-Eurojust blev oprettet ved Rådets afgørelse af 28. februar 2002¹ (herefter benævnt "afgørelsen"), har vist sin effektivitet ved at bidrage til en reel styrkelse af det operative retlige samarbejde mellem de 27 medlemsstater og har givet en række væsentlige, operativt vellykkede resultater.

Det Europæiske Råd opfordrede i Haag-programmet² Kommissionen til at overveje den videre udvikling af Eurojust. Det var med henblik herpå, at de retlige aktører, der er involveret i det retlige samarbejde, mødtes i Wien i september 2006³ for at drøfte sagen. Det Europæiske Retlige Netværk ("ERN")⁴ har ligesom Eurojust selv bidraget til processen⁵. Rådet opfordrede i sine konklusioner af 13. juni 2007⁶ på ny Kommissionen til at fremlægge en meddelelse om Eurojusts og ERN's rolle.

1. Et positivt, men blandet resultat af gennemførelse af Eurojust-afgørelsen

Ud over at gøre status over gennemførelsen i national ret af afgørelsen⁷ ønsker Kommissionen at fremhæve det positive resultat for så vidt angår det operative samarbejde inden for Eurojust. I 2006 blev der registreret 771 operative sager, hvilket udgør en stigning på 31 % i forhold til 2005⁸. Kvaliteten af behandlingen af sagerne og den hast, hvormed det sker, anerkendes. Det er dog nødvendigt, at der samtidig med udviklingen af Eurojust sker en præcisering og styrkelse af de nationale medlemmers beføjelser, og at Eurojusts kollegium får større beføjelser. Det er med henblik herpå, at det vil være hensigtsmæssigt at ændre afgørelsen.

Mulige forbedringer

1.1. Større beføjelser til de nationale medlemmer

Det er svært at styrke samarbejdet, fordi de nationale medlemmer ikke har de samme beføjelser. Eurojusts betydning gør det nødvendigt at vedtage nationale bestemmelser, hvoraf de nationale medlemmers og kollegiets beføjelser udtrykkeligt fremgår. En administrativ beslutning om udnævnelse af det nationale medlem, der indeholder en beskrivelse af Eurojusts status og en kortfattet liste over Eurojusts beføjelser, er ikke tilstrækkelig til at give Eurojust autoritet hverken inden for det nationale retsvæsen eller på EU-plan.

¹ Afgørelse af 6. marts 2002, EFT L 63, s. 1.

² EUT C 53 af 3.3.2005, s. 1.

³ Dokument 14123/06 af 19.10.2006, Eurojust 48, LIMITE.

⁴ Fælles aktion af 29. juni 1998 (EFT L 191 af 7.7.1998, s. 4).

⁵ Strategidokument 6053/07 EJM 6 af 19.9.2006.

⁶ Rådets konklusioner, dokument 9920/07 COPEN 73.

⁷ Se vedlagte tabeller.

⁸ Eurojusts årsberetninger 2004, 2005 og 2006.

De nationale medlemmer har kun sjældent autoritet over for deres nationale myndigheder. Kun visse medlemsstater tillader, at deres nationale medlem anmoder om, at der indledes efterforskning⁹. Selv om de fleste nationale medlemmer kan foreslå, at der nedsættes et fælles efterforskningshold, kan meget få af dem forhandle om nedsættelsen heraf og endnu mindre kræve det¹⁰. Mere end halvdelen af de nationale medlemmer bevarer en række retlige beføjelser i deres oprindelsesland¹¹, men da aktiviteterne i forbindelse med international gensidig retshjælp i straffesager er af specifik art, og de nationale medlemmer ikke i tilstrækkelig grad er til stede på det nationale område, udnytter de næsten ikke disse beføjelser¹².

Medlemsstaternes retsmyndigheder indgiver kun anmodninger om oplysninger i forbindelse med anmodninger om gensidig retshjælp, hvor oplysningerne skal indgå i efterforskning og igangværende retssager i landet. Eurojust har ikke tilstrækkelig mange proaktive efterretningsaktiviteter. Det er helt grundlæggende, at der er adgang til oplysninger. Iværksættelsen af E-POC I- og II-projekterne, der finansieres inden for rammerne af AGIS-programmet, har gjort det muligt at etablere et internt sikret kommunikationsnet. E-POC III-projektet, der er på forsøgsstadiet¹³, vil gøre det muligt at foretage sikrede udvekslinger af oplysninger. Ved at få adgang til oplysninger i SIS II vil de nationale medlemmer lettere kunne udføre deres opgaver. Hver medlemsstat bør udvikle en række retlige instrumenter, der gør det muligt for de nationale medlemmer at få adgang til de nationale registre over fængslede personer, det nationale strafferegister og registrene med dna-aftryk¹⁴.

I henhold til afgørelsens artikel 9, stk. 4, og artikel 13 samt artikel 2 i afgørelsen om udveksling af oplysninger og samarbejde vedrørende terrorhandlinger¹⁵ kræves det, at de nationale medlemmer modtager oplysninger fra medlemsstaterne, så snart de foreligger. Ikke alle medlemsstater opfylder fuldt ud disse forpligtelser. Rådet har for nylig¹⁶ tilskyndet de nationale retsmyndigheder til hurtigere at videreformidle oplysninger til Eurojust i komplekse og alvorlige sager¹⁷. Nogle medlemsstater har krævet, at deres nationale repræsentant skal videreformidle oplysninger i sager, der går på tværs af grænserne, hvilket sætter denne i stand til at tage initiativer og sikre en tilnærmelse af sagerne takket være Eurojust-databasen. Denne praksis fortjener at blive fremmet gennem en ændring af afgørelsen.

Forslag

Varigheden af de nationale medlemmers mandat varierer fra ét år til et ubegrænset tidsrum. De fleste får ved udnævnelsen et mandat på tre år, der kan forlænges én gang¹⁸. Varigheden af medlemsstaternes repræsentanters embedsperiode i Eurojust bør stabiliseres og være på

⁹ BG, LT, MT, PT, SI, SK, FI, SE.

¹⁰ CZ, DE, MT, SE.

¹¹ BG, CZ, EE, IE, CY, LV, LT, MT, PL, RO, SI, SK, FI, SE, UK (for sidstnævnte udelukkende i hastesager, hvor de kompetente myndigheder ikke er i stand til at handle).

¹² Oplysninger indsamlet hos Eurojust den 1. juni 2007.

¹³ Mellem IT, FR, PL, RO og SI.

¹⁴ Rådets resolution af 9. juni 1997 om udveksling af dna-analyseresultater (EFT C 193 af 24.6.1997, s. 2).

¹⁵ Rådets afgørelse 2005/671/RIA af 20. september 2005 om udveksling af oplysninger og samarbejde vedrørende terrorhandlinger (EUT L 253 af 29.9.2005, s. 22).

¹⁶ Rådets konklusioner om Eurojusts femte årsberetning.

¹⁷ Punkt 4 i konklusionerne.

¹⁸ BG, CZ, DE, IE, EL, ES, FR, LT, HU, PT, RO.

mindst 3 år for derved at skabe en vis stabilitet i Eurojust. Der bør ikke være mulighed for at afsætte den pågældende repræsentant. Afgørelsens artikel 9, stk. 1, må ændres med henblik herpå.

Det er ligeledes vigtigt, at det nationale medlem er permanent tilknyttet Eurojust og råder over mindst én (eller flere) fuldtidsstedfortræder(e), der kan træde i hans sted, så der altid er en af dem, der fuldt ud kan deltage i kollegiets arbejde. Det er vigtigt at styrke de nationale kontorer, for de er en forudsætning for Eurojusts med henblik herpå. Kommissionen opfordrer desuden Eurojust og medlemsstaterne til at benytte nationale eksperter, således som det allerede er fastsat i Eurojust-afgørelsens artikel 30, stk. 2.

Det forekommer nødvendigt at fastsætte et fælles grundlag for de beføjelser, de nationale medlemmer mindst skal have. Det er ikke de nationale medlemmers rolle at træde i stedet for de forskellige nationale tjenester i ministerier eller retsvæsenet, som til daglig forvalter internationale anmodninger om gensidig retshjælp i straffesager. De nationale medlemmer har til opgave at gribe ind på operationelt, juridisk eller teknisk plan og at stille deres praktiske erfaringer til rådighed for at forbedre effektiviteten af den gensidige retshjælp og andre former for samarbejde. Kommissionen opfordrer således medlemsstaterne til i praksis at gå i den retning.

Følgende tiltag kan overvejes:

Det nationale medlem bør efter beføjelse fra de nationale retsmyndigheder:

- **i tilfælde af behov herfor eller i hastesager kunne modtage og videreformidle anmodninger fra de nationale domstole og sikre, at de efterkommes**

Der er fastsat bestemmelse om disse opgaver i artikel 6, litra a), nr. v), og artikel 6, litra g). Det er kun nødvendigt at tilføje, at der skal være kontrol med, at anmodningerne efterkommes.

- **i tilfælde af problemer med at gennemføre en anmodning via det pågældende nationale medlem kunne sende de pågældende retsmyndigheder en yderligere anmodning eller foreslå, at der indledes yderligere efterforskning eller undersøgelser**

Det vil være hensigtsmæssigt at udvide anvendelsesområdet for artikel 6, litra a), nr. i), der allerede tillader et nationalt medlem at anmode sine egne myndigheder om at indlede efterforskning.

- **over for anklageren eller dommeren kunne foreslå særlige undersøgelsesforanstaltninger vedrørende konkrete forhold**

Det er ønskeligt, at der fastsættes mulighed herfor i artikel 6.

- **kunne informeres forud for beslutningen om at nedsætte et fælles efterforskningshold**

I artikel 6, litra a), nr. iv), er der fastsat bestemmelse om nedsættelse af et fælles efterforskningshold. Ved systematisk at informere Eurojust, inden der nedsættes et fælles efterforskningshold, vil Eurojust få mulighed for at anmode de nationale myndigheder om at

deltage i de fælles efterforskningshold, den kan have interesse i. Det vil derved være muligt at undgå en række problemer, der kan opstå senere.

- **for så vidt det er nødvendigt, kunne informeres om, at der, hvis to andre medlemsstater er involveret, er iværksat overvågning af en kontrolleret leverance, er en infiltrering i gang eller er iværksat en diskret undersøgelse, og få til opgave at overvåge og kontrollere disse foranstaltninger**
- **spontant og på et tidligt tidspunkt fortløbende kunne modtage fuldstændige oplysninger om alle straffesager, der involverer mindst tre medlemsstater og mindst to medlemsstater for særligt alvorlige overtrædelser (terrorisme og menneskehandel), for så vidt det er nødvendigt, for at Eurojust kan udføre sine opgaver**

Kommissionen bad herom i sin meddelelse fra 2000.

- **kunne videreformidle disse oplysninger til et nationalt medlem fra en medlemsstat, der ikke er informeret, men reelt berørt heraf**

Denne opgave er omfattet af artikel 13, stk. 2, der dog bør ændres, således at det udtrykkeligt fastsættes, at en medlemsstat, der ikke er informeret, men reelt er berørt, medtages.

- **fra de nationale retsmyndigheder kunne modtage alle domme i sager vedrørende hvidvaskning af penge, organiseret kriminalitet og menneskehandel foruden sager om terrorisme, der er tværnationale, for så vidt det er nødvendigt, for at Eurojust kan udføre sine opgaver**

Dette er allerede omfattet af artikel 6, litra a), nr. v), men der er brug for en præcisering.

Alle de nationale medlemmers anmodninger om oplysninger på ovennævnte områder bør besvares. Den berørte medlemsstats nationale medlem bør ikke kunne nægtes adgang til oplysninger under henvisning til, at den retlige undersøgelse er hemmelig. Det niveau for beskyttelse af personoplysninger, der er fastsat i afgørelsens artikel 14-25, er tilstrækkeligt.

Kommissionen vil desuden på længere sigt inden for rammerne af de muligheder, et nyt retsgrundlag giver, overveje, hvordan det er muligt i væsentlig grad at styrke det nationale medlems beføjelser og navnlig mulighederne for at give det nationale medlem en øget rolle i forbindelse med:

- iværksættelse af straffesager, navnlig straffesager vedrørende overtrædelser, der skader EU's finansielle interesser
- nedsættelse af og deltagelse i et fælles efterforskningshold
- iværksættelse af specifikke undersøgelsesforanstaltninger.

1.2. Kollegiets beføjelser

Kollegiet har samme beføjelser som de nationale medlemmer og påtager sig også specifikke opgaver.

Registreringen af nye sager på anmodning af medlemsstaterne i Case Management System¹⁹ udgør en vigtig etape i forbindelse med indsamlingen og overførslen af oplysninger. Kollegiet understreger gennem sin beslutning om at acceptere sagen sin politik på det strafferetlige område og de retningslinjer, det har til hensigt at afstikke.

I lighed med det nationale medlem har kollegiet beføjelser til at træffe afgørelse i kompetencekonflikter (artikel 7, litra a), nr. ii)) og i tilfælde af konkurrerende anmodninger om arrestordre²⁰. Selv om de få hidtidige afgørelser ganske vist alle er blevet accepteret, er kollegiets afgørelser ikke lovligt bindende for medlemsstaterne.

Den manglende udnyttelse af artikel 7 kan forklares ved, enten at medlemsstaterne har skønnet, at det ikke var nødvendigt at forelægge sagen for kollegiet, eller at det er lykkedes for medlemsstaterne at løse eventuelle konflikter selv uden at anmode om en udtalelse fra kollegiet. Medlemsstaterne kender ofte ikke sagens reelle omfang, da der ikke på EU-plan sker en samling af oplysninger, selv om det nu er muligt at registrere data i Eurojust-basen, og der opfordres hertil.

Kollegiets rolle i forbindelse med nedsættelsen af fælles efterforskningshold er begrænset, for så vidt som medlemsstaterne kun sjældent involverer Eurojust i nedsættelsen og kontrollen med disse hold. Hidtil har Eurojust i forbindelse med de 18 fælles efterforskningshold²¹, der er nedsat, kun været involveret i tre.

Det forhold, at kollegiet kun i beskedent omfang er involveret i operative sager, kan forklares ved, at kollegiet ikke direkte iværksætter sager, men kun involveres, når der opstår en konflikt mellem medlemsstaterne om, hvilken fremgangsmåde der skal følges. Hvis Eurojust rådede over flere oplysninger, ville kollegiet dog kunne påtage sig sådanne opgaver, således som det er fastsat i afgørelsen, ikke kun i tilfælde af anmodninger, jf. artikel 7, men også i alle andre sager, der forelægges kollegiet.

Forslag

Kollegiet bør også nyde godt af udvidede beføjelser. Hvis koordineringen eller forvaltningen af gensidig retshjælp i straffesager først og fremmest skal varetages af det nationale medlem, kan kollegiet blive et forum for løsning af konflikter mellem medlemsstater. Kollegiet bør kunne styrke sin rolle som mægler for at forebygge og hjælpe med at løse kompetencekonflikter mellem medlemsstaterne.

Kommissionen vil desuden på længere sigt inden for rammerne af de muligheder, et nyt retsgrundlag giver, overveje, på hvilke betingelser og efter hvilke retningslinjer kollegiet kan:

- løse kompetencekonflikter mellem medlemsstaterne og konflikter vedrørende anvendelsen af instrumenterne til gensidig anerkendelse

¹⁹ I 2004 etablerede Eurojust i forbindelse med AGIS-programmet (EPOC) et automatiseret databehandlingssystem (CMS), der fortsat udvikles med støtte fra dette program. I den nuværende fase er der planlagt tekniske løsninger for at etablere sikrede forbindelser med medlemsstaterne.

²⁰ Artikel 16, stk. 2, i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre (EFT L 190 af 18.7.2002).

²¹ Tal pr. 15. juni 2007. Efterforskningshold nedsat mellem ES, FR, BE, NL, UK, DE, SK.

- iværksætte undersøgelser i en medlemsstat og foreslå retsforfølgning på dennes område samt være involveret i specifikke undersøgelsesforanstaltninger
- iværksætte en strafferetlig undersøgelse på EU-plan, navnlig i forbindelse med forhold i tilknytning til overtrædelser, der skader EU's finansielle interesser.

1.3. Ændring af Eurojusts struktur

Artikel 29, stk. 1, bør ændres, således at udnævnelsen af den administrerende direktør ikke kræves godkendt med enstemmighed af kollegiet, men kun med to tredjedele flertal. I artikel 29, stk. 1, bør der også fastsættes bestemmelse om, at Kommissionen skal have et medlem i udvælgelseskomitéen.

2. Eurojust og de andre aktører i det strafferetlige samarbejde

Eurojusts relationer med sine partnere skal præciseres og forenkles.

2.1. Relationerne med ERN og forbindelsesdommere

2.1.1. ERN

ERN har lettet det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne på grund af dets horisontale og fleksible struktur. Det udgør et nyttigt redskab navnlig via oprettelsen af et internetsted med oplysninger om retssystemerne i EU-medlemsstaterne.

Forskellene i nettets organisation i medlemsstaterne, sprogbarrierer, de retlige problemer i forbindelse med det internationale samarbejde og den hyppige sammenblanding med Eurojusts beføjelser berettiger en omstrukturering af ERN.

For at styrke og forbedre samarbejdet mellem Eurojust og ERN har Kommissionen planlagt følgende struktur:

Det nationale kontaktpunkt, således som det er fastsat i den fælles aktion, skal også være national korrespondent for den pågældende medlemsstats nationale medlem i Eurojust, jf. afgørelsens artikel 12. Den nationale korrespondent, der har base i den pågældende medlemsstat, skal være medlem af Eurojust-teamet af nationale medlemmer. Den pågældende skal sammen med de nationale retsmyndigheder forvalte de forskellige kontaktpunkter, der er spredt ud i den pågældende medlemsstat, og skal fungere som mellemed for Eurojusts kommunikationspolitik der. Den pågældende skal desuden være national repræsentant for medlemsstatens kontaktpunkter i forbindelse med alle udvekslinger med ERN's sekretariat. Det nationale kontaktpunkt skal have beføjelse til at hjælpe de øvrige kontaktpunkter i landet i tilfælde af problemer. Det nationale kontaktpunkt kommer til at udgøre et privilegeret kontakttled for medlemsstatens nationale medlem i Eurojust, uden at dette har indflydelse på reglen om, at det nationale medlem kommunikerer direkte med landets retsmyndigheder, der har ansvaret for de pågældende procedurer, hvilket er en grundlæggende faktor for at sikre effektiviteten. Denne struktur eksisterer allerede i visse lande og har vist sig at være effektiv. Kommissionen ønsker derfor, at den bliver generelt udbredt.

Dette forslag kræver en ændring af artikel 26, stk. 2, samt artikel 12. Den nationale koordinators rolle bliver systematisk at videresende multilaterale sager, som den pågældende får kendskab til, komplekse bilaterale sager, som kontaktpunkterne ikke med kort frist har

kunnet løse korrekt, til det nationale medlem af Eurojust. Som medlem af teamet af nationale medlemmer skal den pågældende videresende alle sager, der henhører under Eurojusts kompetence til det nationale medlem hurtigst muligt.

Kommissionen mener, at Eurojust ud over sekretariatet for ERN også vil kunne huse sekretariaterne for retlige operative netværker såsom nettet af kontaktpunkter vedrørende terrorisme, Carin-nettet og nettet vedrørende folkedrab²².

2.1.2. Forbindelsesdommere

Ikke alle medlemsstater har benyttet sig af muligheden for at udnævne forbindelsesdommere med henblik på at forbedre det bilaterale samarbejde. Dette samarbejdsinstrument, der blev indført ved en fælles aktion i 1996²³, anvendes forskelligt af medlemsstaterne²⁴. Hidtil har kun et fåtal af medlemsstaterne²⁵ gjort brug af instrumentet, der på nyttig vis supplerer det internationale retlige samarbejde. Eurojust vil fremover selv kunne udpege forbindelsesdommere i tredjelande for derved at lette samarbejdet mellem medlemsstaterne og det pågældende land eller den pågældende region. Disse dommere skal have samme funktion som de nuværende forbindelsesdommere for Norge og USA i Eurojust.

2.2. Styrkelse af samarbejdet med Europol

Siden undertegnelsen af samarbejdsaftalen²⁶ har Eurojust hele tiden forbedret sine relationer med Europol. Kvaliteten af det arbejde, de to partnere har udført i forbindelse med tilrettelæggelsen af ekspertmøder vedrørende fælles efterforskningshold, fortjener at blive fremhævet²⁷. Den 7. juni 2007 blev der undertegnet et aftalememorandum, hvorved der blev oprettet et sikret kommunikationsnet. Det vil gøre det muligt at øge udvekslingen af oplysninger mellem Eurojust og Europol.

Ikrafttrædelsen af protokollen af 27. november 2003 om ændring af Europol-konventionen²⁸ den 18. april 2007 vil gøre det lettere at få adgang til Europol's analysefiler (AWF), og der vil kunne opnås en større deltagelse i disse analyser.

Samarbejdet mellem Eurojust og de forskellige nationale Europol-forbindelseskontorer er stadigvæk meget uensartet. Der bør systematisk ske en styrkelse af disse relationer, og udvekslingerne af oplysninger mellem disse kontorer bør forbedres.

Denne udvikling af samarbejdet mellem Eurojust og Europol kræver ikke en ændring af artikel 26, for så vidt som reglerne om databeskyttelse på tilfredsstillende vis tillader Eurojust at udveksle oplysninger.

²² Oprettet ved Rådets afgørelse af 13. juni 2002 (EFT L 167 af 26.6.2002).

²³ Fælles aktion (96/277/RIA) af 22. april 1996 (EFT L 105 af 27.4.1996.)

²⁴ F.eks. har Frankrig 11 forbindelsesdommere, mens andre medlemsstater ingen har.

²⁵ DE, EE, ES, FR, IT, NL, FI, UK.

²⁶ Den 9. juni 2004.

²⁷ Eurojusts årsberetning s. 17.

²⁸ Rådets retsakt af 27. november 2003 (EUT C 2 af 6.1.2004, s. 1).

2.3. Styrkelse af samarbejdet med Kommissionen (OLAF)

Samarbejdet mellem Eurojust og OLAF²⁹ blev konkretiseret efter undertegnelsen³⁰ af et aftalememorandum, der skal ændres, når der vedtages en samarbejdsordning. Eurojusts og OLAF's kompetenceområder supplerer hinanden³¹. Det er nødvendigt med en udveksling af såvel operative som strategiske oplysninger for at udnytte den potentielle synergi mellem OLAF, en tjeneste, der er specialiseret i undersøgelser af svig mod Fællesskabet, og Eurojust, en tjeneste for retligt samarbejde. Kommissionen mener derfor, at det er nødvendigt i afgørelsen at fastsætte bestemmelser om mulighed for en regelmæssig udveksling af oplysninger på et tilstrækkeligt tidligt tidspunkt. Ved hjælp af kompatible databeskyttelsesregler vil der kunne udvikles et tættere samarbejde.

Udnævnelsen af kontaktpunkter og tilrettelæggelsen af regelmæssige møder med henblik på udveksling af oplysninger og uddannelse bør fortsættes.

2.4. Styrkelse af samarbejdet med Frontex

Beskyttelsen af EU's ydre grænser, både på landjorden og til søs, er relevant ikke blot i forbindelse med ulovlig indvandring, men også med organiseret kriminalitet såsom narkotika-handel og menneskehandel.

Da der ingen retlige hindringer er herfor, bør indgåelsen af en samarbejdsaftale mellem Frontex og Eurojust fremmes.

2.5. Samarbejde med tredjelande

Eurojust har skabt kontakter til tredjelande for derved at lette og intensivere samarbejdet mellem retsmyndigheder.

Med hjemmel i artikel 27 har Eurojust undertegnet en række samarbejdsaftaler³², der gør det muligt at udveksle oplysninger og personoplysninger i forbindelse med operative sager og deltage i koordineringsmøder. Disse aftaler har konkret medført, at Norge og USA hver især har sendt en forbindelsesanklager til Eurojust. Der er forhandlinger om samarbejdsaftaler i gang med andre lande³³. Når det ikke er muligt at forhandle om samarbejdsaftaler, forsøger Eurojust at udvikle et net af kontaktpunkter, bl.a. i Middelhavsområdet³⁴ og med nettet IBER-RED.

Konklusion

Gennemførelsen af disse foranstaltninger ved hjælp af en ændring af afgørelsen gør det muligt for Eurojust at udvikle sit samarbejdspotential og yderligere bekræfte sin rolle som en vigtig aktør i forbindelse med bekæmpelse af organiseret kriminalitet og terrorisme i Europa.

²⁹ Oprettet ved Kommissionens afgørelse 1999/352/EF, EKSF, Euratom af 28. april 1999 (EFT L 136 af 31.5.1999, s. 20).

³⁰ Undertegnet den 14.4.2003, ikke offentliggjort.

³¹ OLAF's mål og opgaver er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 (EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1), og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EFT L 136 af 31.5.1999, s. 8).

³² Norge, Island og USA den 15.6.2007.

³³ Schweiz, Kroatien, Rusland og Ukraine den 15.6.2007.

³⁴ DZ, MA, TN, JO, EG.

Eurojust bør styrkes og anerkendes af alle medlemsstaterne, som bør konsolidere deres medlemmers og kollegiets beføjelser via en integreret gennemførelse af afgørelsen i national ret og gennem en styrkelse af de beføjelser, de får. På den måde kan der ske fremskridt i bekæmpelsen af kriminalitet på tværs af grænserne og for så vidt angår skabelsen af et reelt område i EU med retfærdighed, frihed og sikkerhed.

Gennemførelsen af Eurojust-afgørelsen i national ret og det nationale medlems status

	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	
Gennemførelse i national ret af Eurojust-afgørelsen	ja				ja				ja	ja	ja		ja		ja				ja		ja			ja				
Eurojust-afgørelsen er ved at blive gennemført i national ret			X			X		X														X			X			
Administrativ beslutning												X				X						X						
Ingen beslutning		X	X	X		X	X	X						X			X	X		X			X		X	X	X	
Det nationale medlems status	A	A	A	A	A/D	A	A	A/D	A/D	A	A/D	A	A	A	A/D	A	A	A	A	A/D	A	A	A	A	A/D	A/P	A	A
Mandatets varighed	5F	3	3F	U	3F	4F	3F	3F	3F	3F	4F	2F	5F	3	4F	3F	U	U	1F	U	3F	3F	4F	4F	2F	U	U	

A: anklager D: dommer P: politibetjent

Tal + F: varigheden af et mandat, der kan forlænges U: ubegrænset varighed

De nationale Eurojust-medlemmers beføjelser: artikel 6

	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	
Anmode sin medlemsstat om at indlede efterforskning eller retsforfølgelse vedrørende konkrete forhold	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja
Acceptere en Eurojust-afgørelse i en konflikt vedrørende kompetence eller retsforfølgelse	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	ja	nej	nej	nej	nej	nej	ja	nej	ja	nej	ja	nej
Foretage en koordinering	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja
Anmode om og gribe ind i forbindelse med nedsættelse af et fælles efterforskningshold	ja	ja	ja	ja	ja	nej	nej	nej	ja	ja	nej	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	nej	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja

Videreformidle alle oplysninger, der er nødvendige for, at opgaven kan udføres	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja
Direkte adgang til straffe-registret	ja	ja	ja	nej	ja	ja	nej	nej	ja	ja	nej	ja	ja	ja	ja	nej	nej	nej	ja	ja	nej	ja	nej	ja	ja	ja	nej
Tage direkte kontakt med de kompetente myndigheder	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja	nej	ja	ja	nej	ja	ja	ja	ja	ja	ja

II Supplerende beføjelser, der ikke formelt er fastsat i Eurojust-afgørelsen

	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	
Fortsat operationelle dømmende beføjelser i hjemlandet	nej	ja	ja	nej	nej	ja	ja	nej	nej	nej	nej	ja	ja	ja	nej	nej	ja	nej	nej	ja	nej	ja	ja	ja	ja	ja	ja	ja
Beføjelse til at udforme en anmodning om gensidig retshjælp	nej	ja	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	ja	nej	nej	ja	nej	nej	nej	ja	nej	nej	ja	ja	ja	ja	ja
Kræve en undersøgelse og retsforfølgelse	nej	ja	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	ja	nej	nej	ja	nej	nej	nej	ja	nej	ja	ja	ja	ja	ja	nej
Nedsætte et fælles efterforskningshold	nej	nej	ja	nej	ja	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	ja	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	nej	ja	nej